

[Peter Jørgensen.]

op ved siden af hinanden — jeg skal ikke nævne Ålborg, fordi det lyder uartigt, hvis det er en mand fra Århus, der siger det.

Må jeg så spørge om en anden ting, som interesserer mig; det drejer sig om effektiviseringen af uddannelsen på vore universiteter og de højere læreanstalter i øvrigt. Jeg ved jo godt, der er noget, der hedder tradition i uddannelsen, også tradition på vore universiteter. Jeg ved også godt, at der er den såkaldte frie adgang til disse universiteter. Det er da bare et spørgsmål, om man ikke skulle forlade disse gamle principper og så effektivisere den uddannelse, der bliver givet på disse højere læreanstalter. Jeg tror, det er et rigtigt sigte uddannelsesmæssigt set, og så lad os for Guds skyld kvæle alle de gamle traditioner, der er tale om her.

Må jeg så for det tredje sige, at jeg gør ikke disse bemærkninger, fordi jeg ønsker en besparelse på uddannelsesområdet, men fordi jeg ønsker en mere klar sammenhæng imellem uddannelserne og måske et mere demokratisk sigte i uddannelsen. Jeg vil gerne have en sammenhæng mellem den uddannelse, der finder sted på de højere læreanstalter, og den uddannelse, som finder sted på det erhvervsmæssige område. Det ligger trods alt sådan stadig væk, at det er dem, som har et erhvervsbetonet sigte både uddannelsesmæssigt, produktionsmæssigt og på andre områder, der skal skabe grundlaget for, at vi er i stand til at gøre alt det andet. Må jeg derfor melde mig som en af dem, der ikke tror på, at vi i dette land har brug for hverken 5,6 eller 7 universiteter. Jeg tror simpelt hen ikke, at vi befolkningsmæssigt, økonomisk eller på andre områder har råd til at sigte så højt. Jeg ved, at hr. K. Helveg Petersen gør det, men jeg tror faktisk ikke, at det er det sigte, uddannelsen i fremtiden skal have.

Så vil jeg gerne sige én ting til med hensyn til uddannelsen. Der er mange problemer omkring vore læreanstalter, og jeg har intet som helst imod, at vi efterhånden har et budget på undervisningens område på omkring 3 milliarder kr. eller godt og vel det beløb. Men jeg vil gerne efterlyse svaret på et spørgsmål, som jeg igennem 10 år i finansudvalget har rejst, nemlig spørgsmålet om hele administrationen af de højere

læreanstalter. Det er rejst for mange år siden, og det svar, man har fået, har jo været, at der sidder et udvalg, og det sidder der stadig væk, men der er ingen resultater kommet. Derfor vil jeg gerne sige: er det virkelig ikke muligt på disse områder at skabe en fornuftig reform, og jeg spørger, som en anden gang spurgte: hvad dølen nøler I efter?

Finansministeren (Grünbaum): Det ville være forkert at sige, at der i denne debat er kommet nye tanker frem. Det er stort set de samme ting, vi har hørt, som vi plejer at høre under finanslovdebatten, og de samme argumenter — mest for og imod stigningen i de offentlige udgifter. Men jeg synes alligevel, at man i debatten i dag har kunnet mærke en ny tone; der har ikke været slet så skarpt et angreb på stigningen i de offentlige udgifter, som vi plejer at høre, og jeg vil gerne takke alle ordførerne, fordi man har givet udtryk for en positiv vilje og en positiv interesse for at gå ind i et samarbejde — sådan som man jo også er vant til det i finansudvalget — for sammen med finansministeren og de øvrige ministre at finde frem til eventuelle muligheder for besparelser.

Finansudvalgets formand, hr. Lysholt Hansen, var jo inde på, at man havde brug for endnu bedre analyser end dem, der er givet. Det er jeg enig i, og det arbejder vi videre med i finansministeriet. Målet må jo være, at såvel tabellerne som teksten fremtræder i en sådan form, at det giver en virkelig oversigt, sådan at almindelige mennesker og folketingsmedlemmer og vi alle sammen kan få en klar opfattelse af, hvad der ligger i finanslovsforslaget og i vores budget, og det kan man vel ikke sige at vi helt har nået endnu. Vi trænger til at få analyseret en række af områderne igennem, og jeg vil gerne give tilsagn om, at det skal blive gjort.

Der har jo været en udvikling i gang på dette område og en god udvikling. Også i dag har vi hørt om prioritering og planlægning. Men det er jo ikke sådan, at der ikke har været nogen prioritering og ikke har været nogen planlægning. Det er nu snart en del år siden, man begyndte med planlægningen af investeringsopgaverne, og det, der er sket her i år, er jo, at vi for anden